

18de Octbr. 1811 §§ 4. og 5 paabudte Afgifter, jfr. Anhang A til Rigsdagstidenden for 12te Session p. 1519, skal man ikke undlade at anføre, at Ministeriet alt tidligere paa given Anledning har indhentet Erklæringer fra samtlige Kjøbstadcommunalbestyrelser om, hvorvidt man maatte ønske en Forandring i Bestemmelserne i bemeldte Forordning, men, at den langt overveiende Deel af de nævnte communale Autoriteter har udtalt sig herimod, og at Ministeriet hverken dengang eller under de fornævde Overveielser, hvorfor dette Spørgsmaal i Anledning af den nu tilsigtede Omordning af Beskatningsforholdene har været Gjenstand, har kunnet finde tilstrækkelig Foie til mod de communale Autoriteters Ønske at bringe en saadan Forandring i Forslag. Vel maa det nemlig erkjendes, at de Baand, som ved Forskrifterne i oftnævnte Forordning eller de i flere Kjøbstæder ved Jordernes Udskiftning truffne særlige Bestemmelser indirecte ere lagte paa den frie Omsætning af Kjøbstadjorderne, kunne være til Hinder for den hensigtsmæssigste og meest frugtbringende Benyttelse af samme, men dersom man, saaledes som i Rigsdagen foreslaaet, vilde indskrænke sig til en blot Nedsættelse af de paagjældende Afgifter, vilde man dog ikke derved opnaae at faae disse Baand ganske hævede, og paa den anden Side maa det erkjendes, at Kjøbstadcommunerne nu engang have erhvervet et retligt Krav paa de paagjældende Afgifter, hvori der saameget mindre synes at burde gøres Indgreb mod de communale Autoriteters Willie, som de nævnte Afgifter for enkelte Kjøbstæder udgjøre en saare betydelig Indtægtskilde, idet saaledes t. Ex. Randers Kjøbstad af sine udskiftede Jorder har en aarlig Indtægt af henved 3.000 Ddr. Byg.

Blandt de i Paragraphens Lit. e ommeldte Capitaler eller andre Activer, som skulle optages i Fortegnelsen, blive selvfølgelig ikke at medregne, saadanne Beløb, som kunne være besparede af den til Aarets løbende Udgifter budgetterede Sum, eller som iøvrigt efter deres Oprindelse ere bestemte til ifkun midlertidig at bevares, selv om Kommunen for at opnaae nogen Indtægt af samme temporairt maatte have

anbragt dem i rentebærende Effecter, og det er derfor i Udkastet fremhævet, at de nævnte Capitaler eller andre Activer skulle udgjøre en fast Deel af Byens Formue.

ad § 3.

Med Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragraph henvises i det Hele til de ovenangførte almindelige Bemærkninger.

ad § 4.

Forsaauidt det i denne Paragraphs 2det Stykke er foreslaaet, at Grunde, der ere udlagte til forskellige offentlige Diemed, skulle undtages fra Hartkornsansættelsen, henvises til Analogien af Loven af 14de Decbr. 1857. om Kjøbenhavns udenbyes Grundtægt § 8, jfr. ogsaa Frdn. af 5te Marts 1845 § 16, Frdn. af 23de April 1845 § 5 samt Lov af 6te April 1850 om Afgang af Hartkorn for Grundstykker, som indtages til Hoved- eller mindre Landeveie.

Bestemmelsen i Paragraphens sidste Punktum angaaende de hartkornspligtige Kjøbstadjorder, der undtagelsesviis tillige ere satte i Grundtægt, er formeentlig en ligefrem Consequens af den ved Udkastet tilsigtede Udjevning af den bestaaende Forfjæl. imellem Kjøbstadgrundens og Kjøbstadjordernes communale Beskatning.

ad § 5—8.

Disse Paragrapher angive Hovedtrækkene i den Fremgangsmaade, som skal følges ved Hartkornsansættelsen, idet man iøvrigt har anset det rettest og derfor i § 8 foreslaaet, at det overlades Indenrigsministeriet at fastsætte de nærmere detaillerede Regler, hvorefter de paagjældende Forretninger blive at udføre. Det vil sees, at man har antaget, at Skyldsaetningen i det Væsentlige bør udføres efter de ved Skyldsaetningen af Landjorder fulgte Regler, men ligesom man dog, som alt ovenfor berørt, har troet med Hensyn til Grundenes Taxation tildeels at burde afvige fra samme, saaledes har man endvidere fundet det rettest, at Taxationen i det Hele udføres af tvende af Amtets faste Jordboniteringsmænd istedetfor af Kjøbstadens egne Taxationsmænd